

«Tinc un nom»: una supervivent de violació ho explica al món

[inicentrareport]Quan un home reconegut (o un noi, o una persona que abusa d'una altra) rep l'impacte del **#MeToo** apareixen veus de racons previsibles d'internet que el justifiquen o insisteixen que cal **separar l'obra de l'artista**. "Què passa amb el seu art?" "Ens perdrem tot el que encara té per expressar". "No veurem mai les obres que encara ha de dirigir". Segurament el grau d'empatia d'aquests fans són semblants als que té una pedra i no es posen en la pell de les noies (o dones, o persones que han rebut l'abús d'una altra). Segurament tampoc es plantegen què passa amb les possibles actrius, humoristes, escriptores, periodistes, que van ser agredides abans que poguessin mostrar el seu talent. Que **van ser silenciades abans que poguessin parlar**.

Aquest hauria estat el cas de **Chanel Miller** (Califòrnia, 28 anys), si no hagués reviscut de les cendres on va estar enterrada més de cinc anys i no hagués publicat **Tinc un Nom** (BlackieBooks, 2021). Chanel Miller és la víctima del cas de violació més mediàtic de la història contemporània. Ha estat comparat a casa nostra amb el cas de La Manada, en termes de rellevància mediàtica i convulsió social.

El 17 de gener del 2015, Miller tenia 22 anys i s'acabava de graduar a la universitat. Va decidir anar a una festa amb la seva germana i una amiga. Va beure cervesa i un cubata de vodka i va sortir a fer pipí. "Estava a gust, una mica èbria i em sentia cansada. I és aquí on la meua memòria es torna negra, on el rodet es talla". Així descriu els moments previs a la seva violació, per una banda la falta de records és positiva perquè ens estalvia els detalls del que va passar després.

L'autora va ser violada darrere un contenidor d'escombraries al campus d'Stanford per Brock Turner, un estudiant de classe alta de 19 anys. Només va ser condemnat a sis mesos de presó amb reducció de condemna de tres mesos. El seu va ser un dels judicis més vergonyosos de la història dels Estats Units. La defensa es va basar en la seva classe social i en el fet que Chanel hagués begut aquella nit i tingués nòvio.

Tinc un nom és un relat de superació. Miller es refà en cada pàgina i descriu al detall tot el procés de recuperació després de la violació. I una vegada recuperada, explica que s'ha trobat en altres situacions misògines al llarg dels anys. És la seva història però també el de moltes altres noies. La història d'una societat on els protocols estan dissenyats per protegir els homes de poder, on les noies són sexualitzades sense conseqüències i on l'amenaçada de l'assetjament sexual és omnipresent.

"Em dic Chanel. Sóc una víctima, no em fa res utilitzar aquesta paraula, però sí creure que això és tot el que sóc. Tot i això, no sóc 'la víctima de Brock Turner'. No sóc el seu res. No li pertanyo".

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=qK28Powy4ZQ>

[ficientreport]